

stále: Díky Bohu? Máte říct: Díky rodné straně!“

Prodavač přitaká. A když se ho další kupující ptá, má-li máslo, odpoví: „Díky rodné straně nemáme!“

V pozdních nočních hodinách pocítil občan silné nutkání na stranu právě před Stalinovou sochou. Dal přírodě průchod. Po vykonání neblahého skutku byl pronásledován strážníkem z Letné až na Vinohrady, kde vyčerpán podlehl.

„Co jste to udělal?“ zahřměl strážník.

„Soudruhu, já za to nemohu, to všechno ta čočka!“ bránil se provinilec.

„To vím, to jsme zjistili na místě. Ale já za vámi letím až z Letné, abych se dozvěděl, kde jste koupil tu čočku?!“

Stalo se v Liberci.

Malý Moric přiběhne udýchaný domů:

„Táta-lében, starý Kohn prodává brambory, ale na krámě má vyvěšený nápis: Židům neprodávám!“

Starý Moric se hrozně rozčílí a běží za Kohnem: „Poslouchaj, Kohn, co je to za provokaci? Dvacet let po válce a takovej nápis?!“

„Ale dou,“ povídá klidně Kohn, „podívaj se napřed na to zboží!“

Setkají-li se na křižovatce sanitka a pekaři,
kdo má přednost?

Samozřejmě pekaři, ti vezou víc mrzáků.

V obchodím domě Kotva se objevily nové
druhy apartních plavek a sandálů do
vody. Co to znamená?

Že léto je už delší dobu definitivně
za námi.

Na tabuli před zeleninou se objevil nápis
„Dnes máme kysané zelí!“

Neznámý vtípálek k tomu připsal: „Další
těžká rána západním imperialistům!“

RUDÉ ŽENY

Zasloužilá soudružka Anežka Hodinová-Spurná byla častým terčem vtipů. Jednou se s ní svezla i komunistická ministryně Božena Macháčová-Dostálová. To když herec Jaroslav Vojta, katastrofální vypravěč anekdot, šel po ulici se svým kolegou Robertem Vrchotou, idolem ženských srdcí. Proti nim šla pěkně rostlá žena, a tak ji Vrchota plácnul po zadku. Vojta se zeptal: „Proč ji biješ?“ Vrchota: „Chci poznat, jestli je Hodinová, nebo Spurná.“ Druhý den šel Vojta na procházku s manželkou. Potkali kyprou ženu a Vojta ji plácl přes zadek. Manželka: „Proč jsi ji praštil, Jaroušku?“ Vojta: „Chci poznat, jestli je to Macháčová, nebo Dostálová!“

Služebná v domácnosti u soudružky Hodinové-Spurné vejde do salonu a hlásí: „Nějaká paní chce s vámi mluvit.“ „Je to něco lepšího?“ „Ne,“ povídá služebná, „asi něco jako vy.“